

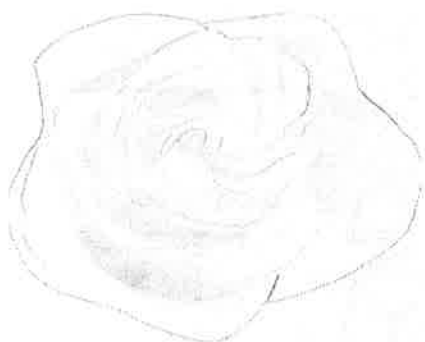
Strenču psihoneiroloģiskā slimnīca
Informatīvi izglītojošā
avīze

PARKS

2008. gada
Nr. 42
februāris

PASTA SOMA

Es Tevī mīlu gaišo Tēlu,
Un visu pārējo es mācos saprast.
Tu dienā esi saules gaisma man
Un naktī mēnes gaismas klusais miers.
Spīd divas zvaigznes gaismas debesīs
Tās allaž aicina uz debes mājām mūžīgām,
Kur miers un prieks ar Tevi saaug mūžībā,
Jo Tu esi gaismas bērns šai pasaulē!

Sveiciens Valentīna diena!

Šajā dienā gribas teikt tikai mīlus vārdus un arī dzirdēt tos no citiem.
Tā nu ir sanācis, ka šo dienu pavadu slimnīcā. Tāpēc gribu sveikt visu nodaļu puisius
šajos skaistajos svētkos! Īpašs sveiciens – 9. nodaļas pacientiem, jo tur ārstējas arī
Omārs.

Omār! Nevaru vārdos izteikt to, cik ļoti esi man mīļš! Tāpēc izvēlos V. Kokles –
Līviņas rindas:

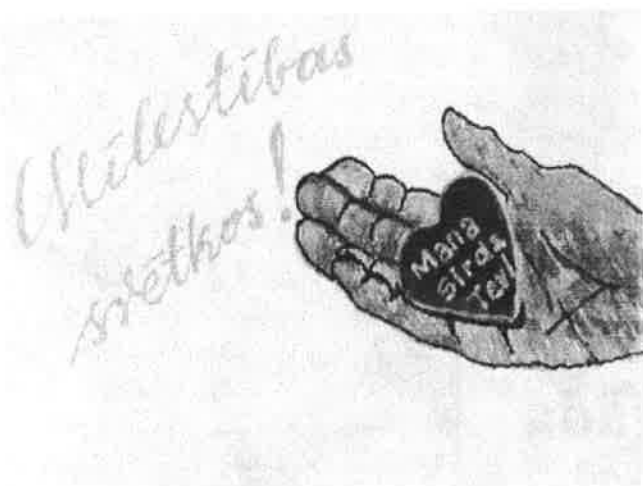
„Apstādini mirkli –
Mirkli ap sevi un mani.
Apstādini to mīļu un gaišu,
Mirkli ar mani ap sevi
Apstādini,
Lai esam kopā ar Tevi!”

Ilze (1. nod.)

Valentīna dienā!

Mīlestības nekad nav par daudz,
Tu esi bērns un arvien vēl audz.
Dod mīlestību no visas sirds,
Tā, lai to sajūt Dievs
un gaiša top sirds!

Viesturs Siliņš 3. nod.

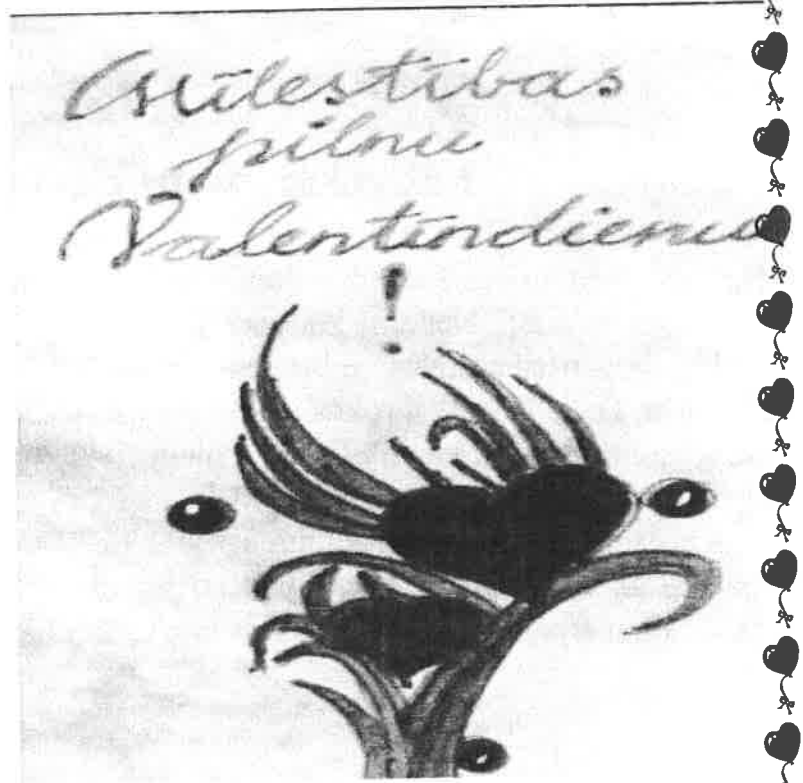
3

Par godu Raimondam

Esi kā stars manā sirdī,
Esi kā mīlas stāsts
Esi kā bāka, kas uguni rāda
Esi kā putns debesīs brīvs.

Atausīs atkal saulaina diena,
Kopā laimīgi būsīm reiz mēs,
Nebūs nedz melu, ne naida
Sirdīs tik mīla mums būs.

Agrita (1. nod.)

Izjūtas

Ir atkal pavasaris klāt,
Un visiem sirdis straujāk pukstēt sāk.
Plaukst kokiem pirmie pumpuri,
Lien ārā zaļi asniņi.
Es arī liekas atplaukt sāku,
Jūtot mīlestības lielo dvesmu.
Ir ļoti grūti vienai būt,
Es vēlos beidzot mīlēta kļūt!

02.05.2008

Sandra Zibale (1. nod.)

= 4 =

Manī ir gaisma tikai,
Kā dabūt to ārā – nezinu.
Varbūt pēc 7 gadiem
Cik tas būtu skaisti,
Biščiņ jāpadomā, Ha – Ha – Ha.
Nākamie 5, 10 gadi - ļoti jautri, skaisti un glīti.
Esmu iemīlējusies – tas ir tik jauki.
Kā man patīk būt iemīlējušai,
Tas ir tik skaisti – MĪLĒT!

Ritma (1.nods)

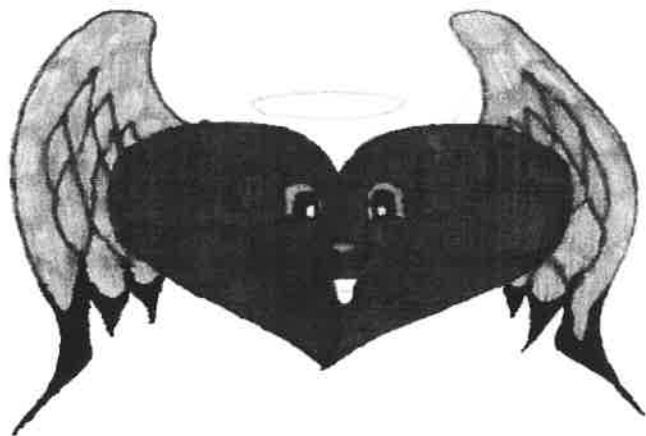
Labvakar, mans bijušais draugs!

Ir pagājuši daudzi gadi, kad atkal domās tiekamies parkā. Šoreiz gan ziedu paklāja vietā, slapjš sniegs un dubļi. Nedomā kad manā dvēselē mīt tikai rūgtas atmiņas.

Ir palicis īrisu aromāts un baseina virmuļojošais ūdens. Tāpat es sēžu uz soliņa un sarunājos ar Tevi. Tev atkal rokās ir fotoaparāts. Uzņēmums aiz uzņēmuma savirknē mūsu mūžu. Reizēm tik sūru, kā pilādžogas, sniegpārslu dejā. Tālumā atskan valsis, tad dejā es griežos ar rudens lapām.

Kaut gan, saule aiz debesu juma, vienalga balts vai melns negatīvs silda manu prātu. Tu paliksi tik tāls mīlas vakarā. Citi jau dejo, citi jau smeļ, jo mīlestība verd. Attā, es atkal aizeju pa parka celiņu ar labām atmiņām par Tevi.

Orita (1. nod.)

= 5 =

Pirmai mīlestībai...

Kā saule pie debesu loka,
Tu ausi un rieti,
Kā vasara gadu mijā
Tu nāci un gāji.
Kāpēc Tev vajaga aiziet,
Kāpēc Tu nevari palikt.
Vai vainīgi mēs vai citi.
Kad aizgāji Tu tik agr(i).

Orita (1. nod.)

**„Parka” avīzē februāra
numurā zīmēja - Jānis
Sūniņš 3. nod.
Ruslands 10. nod. un
Laimonis Lelis 10. nod.**

Kad cilvēka vairs nav, Tu saproti cik „Dārgs” Tev viņš ir bijis. Ir palikuši nepateikti vārdi un darbi. Bet atmiņas paliek. Paliek pīlādžogu krelles ap Tavu kaklu, sūnās klāta gulta un sniegpārslām celta sapņu pils! Viss izkūsis, viss sažuvis, bet ilgas palikušas.
Palikuši neizdejoti mīlas valši, neizskanējis akords uz klavierēm, nenoplūkti ziedi. Bet ir taču mīlēts, ir mīlēts, ir gādāts. Ir viss Tas skaistais ko cilvēks šai dzīvē guvis. Nevar taču izplēnēt ugunskurā draudzība, mīlestība un sapņi.
Cilvēks dzīvo tālāk atkal cer un sapņo, atkal mīl, atkal cer...
Tāpēc šai dienā cerēsim, sapņosim un svēti mīlēsim to labāko, cēlāko un varbūt Vienīgo.

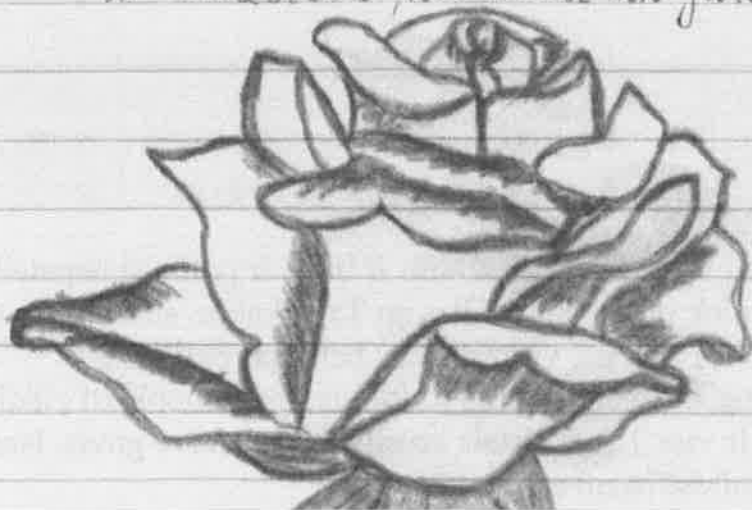
Orita (1. nod.)

Es nozaudēju spiltavas
Kam uguns esi Tu,
Vai vēlēšos tās atpakaļ,
Tā tiešām naxinu vaixs es.

Sievāte ir poēxija
Ritausmas mūglainais Tēls.
Parastu sajūtu kāpinājums,
Sintixēts, jutexlisks, kvēls!

Tu esi, kā zvaixzne,
Kas naxsniedxama man,
Bet es gaidišu to mirkli,
Kad zvaixzne kritīs pati
Un manu sapni papildīs
Ar mīlestību, kvēlumu un jutexliskumu.

Autors: 10. nod. Laimonis Lelis

Galda sporta spēles starp nodaļām

Šahā

15. janvārī pacientu klubā notika sacensības šahā. Bija ļoti interesanti. Piedalījās kādi 7 puīši un es- viena meitene. Par cik es esmu uzaugusi spēlējoties ar puīšiem, jo tur bija arī mans brālis, viņš neļāva darīt man pāri un es arī iemācījos sevi aizsargāt. Šaha spēle man patīk. Tās man bērnībā iemācīja brāļuks. Spēlējām mēs diezgan līdzīgi, tikai puīšiem labāk veicās. Es uzvarēju tikai vienā spēlē.

Ritma Tomase no 1. nodaļas

Vārds un uzvārds	Punkti	Vieta
1. Mailītis Jānis 3. nodaļa	2	5
2. Blanka Ilgvars 3. nodaļa	4	4
3. Auzukalns Aivars 3. nodaļa	5 1/2	3
4. Upmalis Andris 3. nodaļa	6	2
5. Stajanovskis Vjačeslavs 9. nodaļa	2	6
6. Biezbārdis Kaspars 9. nodaļa	0	8
7. Tomase Ritma 1. nodaļa	1	7
8. Abzalons Laimonis 10. nodaļa	6 1/2	1

1. vieta – Abzalons Laimonis 10. nodaļa
2. vieta – Upmalis Andris 3. nodaļa
3. vieta – Auzukalns Aivars 3. nodaļa

attēlā: **Ineta Melke** – tiesnese
un spēlētāji

ZOLĪTE

„Rasas” centrā 5. februārī notika „zolītes” spēle. Ko nu mums divām dāmām Dacītei, Oritai darīt starp tik daudz kungiem. Atveras durvis un mūsu tiesnesis Guntis liek kārtis galdā. Kādu moka lampu drudzis, kam rokas trīc no azarta. Kur nu vēl iztrūkstošās dāmas vietā sēžas instruktore Līga. Vīri kā ozoli spēlē kā kārtīgi zolmaņi. Kam nu veicās labāk, citam nu „čābiskāk”, bet skaņu balsu murdoņā kādam noskan lielā zole. Nu jau pēdējā partija.

1. vieta – Andris Koks - 3.nod.

2. vieta – Laimonis Abzalons - 10. nod.

3. vieta – Bodnieks Māris - 10. nod.

Komandu vērtējumā: 1. vieta – 10 nod , 2. vieta - 3. nod , 3. vieta – 5. nod.

P. S – Liels paldies tiesnesim Guntim Apinim, par godīgu tiesāšanu.

Orita 1. nod

„Zolītē” piedalījās 12 vīri un divas dāmas. 8. vietu vīriešu konkurencē ieguva Dace Kuļikova 1.nod.

DAMBRETE

1. vieta – Maija Semjonava
2. vieta – Anita Segleniece
3. vieta – Santija Terentjeva

1. vieta – Aivars Auzukalns
2. vieta – Ilgonis Zariņš
3. vieta – Laimonis Abzalonis

š. g 22. janvārī Pacientu klubā rosījās dambretes spēlētāji. No 1. nod. bija 6 spēlētājas bet no 6. nod. viena spēlētāja. Puišu komanda bija kuplā skaitā. Tā kā dambrete ir tāds domāšanas un atmiņas trenēšanas veids, tad arī spēles bija nopietnas. Tā kā katrā sporta spēlē galvenais nav uzvarēt, bet gan piedalīties. Sportisku garu arī turpmāk! Novēl Ilze no 1. nodaļas

NOVUSS

Dāmām

1. vieta – Sanita Zālīte
2. vieta – Tamāra Šalājeva
3. vieta – Sandra Zibale

Kungiem

1. vieta – Jānis Mailītis
2. vieta – Vadims Martinkēvičš
3. vieta – Oļegs Logoza

**Komandas vērtējumā: 1. vieta – 3. nodaļai,
2. vieta – 5. nodaļai un 3. vieta – 10. nodaļai
Tiesneses: Sveta F un Sandra P**

Velvēm dziļām
Debesīm pāri
Rietumi pretī
Saltai ledus blāzmai
Sasildot rokas
Nedzirdami elpo

Pateikt ka kluss
Ir sirdspuksts
Savijot vējus
Nejūtot neko
Piepilda
Augstuma robežas
Neizmērīto telpu

Noglāstot galotnes
Ar savu dzeju
Katrā vārdā
Kā pateicību
Liesmu
mazu mazītiņu
Aizdedzot spēju

Ja kāds smaida
Virš maniem
Uzacu lokiem
Un atzīstās
Es eju
Pieskaroties
Aizmigušiem kokiem
Bet mirkli vēlāk
Neko es
Vairs nemeklēju

Ar pirmo dvesmu
Nodziedot smaržu
Saldi rūgtenā
Pavasara rokā
Dvēsele sajūt
Ar rietumvēju
Es tomēr esmu

Nenoliedzu
Blāzmas krāsota
Laimīga diena

Pēc tam ir
Viss ko atkusnī
(turpinājums)

Kad ausmas rītā
Migla pļavu apskauj
Un purva bērzi
Zelta lapiņas trīsinot
Sadodas rokās
Pāraugusi zāle
Pieskaras soļiem
Un debesīs zvaigznes
Izdziestot
Saulei ar rasu
Tikšanās minūti sniedz

Pirmā vēsma
Aicinot līdzi
Pateic katra
Mirkļa svarīgumu

Tīmekļa stīgas
Piekārtas sudraba lāsēm
Vēlas šobrīd klusēt
Lai nepateiktu
Divu gaišu dvēseļu
Tikšanās mirkli
Par daudz

Starp priežu stāvu
Brūngani tumsnējiem
Stumbru kolonnu
Rakstiem
Steidzas ieraudzīt
Pirmais saules stars
(turpinājums)

(turpinājums)

Laimīgas pasaules
Ikdienas piedzimšanu

Vēja plaukstas
Tverot visu pēc kārtas
Zīmē uz pļavas
Un purvaines bērziem
Kur apziņā
Tikai šo rītu
Vienīgie divi
Jautājumu uzvarot
Kas ir viss
Blakus sadodot rokas
Tu un es
Viena kopīga
Dzīvības telpa

Didzis Graudiņš

(turpinājums)

Reibumā kliežu
Galotņu dejā

Skatieni satiekas
Uztveru elpu
Garšojot
Sūta
Un es tāpat
No mutes mutē
No manis
Vienai meitenei –
No manis...

Didzis Graudiņš

Manas krāsas

Kad rītā pamostos un logā atkal redzu jaunu rītu
 es pirkstos viegli tveru pašu dzeltenāko krītu
 ar to es saulei smalku kontūriņu uzzīmēju
 un kalendārā klusi vienu lapu pazaudēju
 no sveces atkal gabaliņu nograuzusi tumšā nakts
 vien redzams melnā krīta nospiedums uz slaidās dakts
 ar krītu gaiši zilo nokrāsots mirdz pretim plašais debess jums
 ak, cik daudz zilās krāsas atļauj taupīt pati dabas māte mums
 tad ieeju es istabā pie sava nu jau lielā dēla
 un smaidot mānos – celies, ir jau pēcpusdiena vēla
 ar krītu pašu baltāko uz siltā spilvena es uzzīmēju mazu sirsnīņu,
 lai puikam dienas gaitās nepietrūkst daudz mazu prieciņu
 vēl apmīļoju runci, kurš ir nokrāsots ar krītu pelēko
 tam līdzās atsēžos, tad klusi pārdomāju šo un to
 pie krīta sarkanā gan neķeršos, jo tas ir pārāk košs
 ar spilgtu krāsu zīmējot tu nevari vairs būt par sevi īsti drošs
 bet sudrabortā krītā krāsots spoži mirdz mans auskars
 to skanošu es nolikšu uz plaukta tad, kad beigsies vakars
 man taču vēl ir zaļais krīts un oranžais un maigi rozā
 cik jauki ir, ka tik daudz krāsu dzīvo manā varavīksnes grozā!
 un tā lūk paiet manas dienas izdaiļotas daždažādiem krītiem
 man patīk tas, ka saullēkts iesākas ar daudzkrāsainiem rītiem.

Lidot?

Es vēlos redzēt reiz, kas notiek debesīs, vai tikai spārnotie to zina
 ne viena tāda ziņkārīgā es, vai velti izgudrota lidmašīna
 kaut augstu gaisos celties- tas ne katram lemts-
 tiek vienam dāvināts, no otra atkal vairāk prasīts, ņemts.
 es ļoti vēlos sasniegt jūrā tālo debess malu
 un tajā vietā, kur tas ir, no miljards dzintariņiem uzbūvētu sapņu salu
 ne velti tēvs man devis tādu lidojošu vārdu,
 varbūt par īstu kaiju pārvērtīšos reiz
 un lidojumā augstā ieraudzīšu paša dieva garo bārdu;
 vēl augstāk pacelšos un apmetīšu kādai astes zvaigznei slaidu loku,
 tad planējumā līganā es paspiedīšu mēness līko roku.
 Bet kādēļ lidmašīna trokšņainā man sevi augstu gaisos triekt?
 Vai labāk savu galvu nav pie kāda iemīļota pleca liekt?
 Tad divatā var augstu celties debesīs
 un kaut uz īsu brīdi atrauties no zemes šīs.
 Bet gaidīt nevajag, lai lieli brīnumi mūs sagaida jau rīt,
 jo pati zinu seno gudrību- kas augstu kāpj tas zemu krīt.
 Man tomēr patīk dzīvot, mīlēt, strādāt, vienkārši te būt,
 tad kādēļ gan kā brīvam putnam debesīs reiz nenokļūt?!

Jociņi

Parkā uz soliņa sēž vecītis un
gauži raud. Viņam klāt pienāk
garāmgājējs un jautā:

„Vecīt, kāpēc tu raudi?”

Vecītis:

„Dēliņ, man ir astoņdesmit astoņi
gadi, pirms divām nedēļām es
apprecējos ar visskaistāko meiteni
pilsētā, viņai ir divdesmit gadu,
izmērs 90 – 60 – 90, mēs viens
otru ļoti mīlam, viņa ļoti labi
gatavo, vakaros lasa man priekšā,
un mēs mīlējamies, kad vien
gribam...”

Garāmgājējs brīnās:

„Kāpēc tad tu raudi?”

Vecītis:

„Es neatceros, kur es dzīvoju...”

Piedzēries rokeris brauc pa pretējā
virziena joslu. Viņu aptur ceļu policists:

„Jauno cilvēk, kur tad jūs tā braucat?”

Rokeris:

„Man po..., es visu esmu nokavējis, visi
jau brauc atpakaļ...”

„Ierindniek Liepiņ!”

„Jā, seržant!”

„Vai pirms dienesta armijā bijāt
elektrotehnikas inženieris?”

„Tieši tā, seržant!”

„Es jums piemeklēju uzdevumu
atbilstoši specialitātei. Jums
jāparūpējas, lai pulksten 22
kazarmā tiktu izslēgta gaisma.”

Kāda dāma jautā ārstam:

„Vai jūs varētu man ieteikt kādu diētu?”

Es gribētu nomest lieko svaru.”

Ārsts:

„Apēdiet katru dienu vienu maizīti ar
margarīnu un zaļo tēju bez cukura.”

Dāma:

„Pirms vai pēc ēšanas?”

Kāds vīrs atnācis pie mīļākās. Tā
viņam saka:

„Mīļais, vai tu nevarētu man vispirms
virtuves nažus uzasināt?”

Vīrs, protams, nespēj atteikt. Iet uz
virtuvi un sāk asināt. Asina, asina, te
aizdomājas:

„Interesanti, kāpēc man mājās naži
vienmēr asi?!”

Kas tas ir: melns, kūp un vāļājas pa
grīdu? Blondīne elektriķe.

„Vecmāmiņ, es atkal lidoju sapnī!”

„Neesmu vecmāmiņa. Esmu narkologs.”

„Tēti, kāpēc skolotāja man teica, ka
ābols no ābeles tālu nekrīt?”

„O! Arī tu viņai iekniebi dibenā?”

Pilsētas gaisa priekšrocība:
vismaz redzi, ko ieelpo.

Interesanti, ka par aicinājumu gāzt valsts
varu soda, bet par valsts varas gāšanu – ne.